

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **S. D.**
státní příslušnost Bangladéšská lidová republika
hlášeným pobytem v Pobytovém středisku Havířov
Na Kopci 269/5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá
zastoupen Mgr. Alicí Jeziorskou, advokátkou
sídlem Svornosti 86/2, 736 01 Havířov

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2025, č. j. OAM-1406/VL-VL12-HA10-2024, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky ze dne 25. 2. 2025, č. j. OAM-1406/VL-VL12-HA10-2024, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Alicí Jeziorské, advokátce, sídlem Svornosti 86/2, Havířov, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce ve výši 6 135 Kč, která jí

bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu v žádné její formě předpokládané zákonem č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Podstatná skutková zjištění vyplývají z obsahu správního spisu

2. Žalobce podal dne 16. 10. 2024 žádost o mezinárodní ochranu.
3. Učinil tak v úzké časové návaznosti na rozhodnutí o svém správním vyhoštění a zajištění za účelem jeho realizace (obě rozhodnutí jsou datována dnem 14. 10. 2024). Ve správních řízeních příslušné orgány zjistily, že žalobce na území České republiky přicestoval ilegálně z Rumunska, kde pracoval. Nedisponuje platným cestovním dokladem či povolením k pobytu. Jeho cílovou zemí byla Itálie. Chce finančně zajistit rodinu; Česká republika, kde nemá žádných osobních, sociálních či kulturních vazeb, představovala toliko jeho tranzitní zemi.
4. Při poskytnutí informací k žádosti o mezinárodní ochranu dne 25. 10. 2024 žalobce sdělil, že je bengálské národnosti, muslimského náboženského vyznání, ženatý, zdravý. Politice se začal věnovat v roce 2020, byl řadovým členem strany Liga Avámí (dále jen „LA“). Z Bangladéše vycestoval za prací letecky v prosinci 2023 do Rumunska na základě půlročního rumunského pracovního víza. V Rumunsku pracoval. Chtěl si prodloužit vízum, zaplatil 1 000 €, ale nic se nedělo. Z tohoto důvodu vycestoval nelegálně do Itálie, jel nákladním autem v úkrytu a skončil v České republice, kde byl 13. 10. 2024 zadržen policií, vůbec nevěděl, kde je. V zemi původu čelí dvěma obviněním, jedno z vraždy, okolnosti druhého nezná. V srpnu 2024 došlo k převratu a opoziční strana BNP (Bangladéšská nacionalistická strana) by mu mohla jako členovi opoziční strany ublížit. Chtěl by v České republice zůstat a pracovat.
5. Pohovor k žádosti o mezinárodní ochranu vedl žalovaný s žalobcem dne 25. 10. 2024. Žalobce upřesnil, že neměl žádné problémy s vycestováním z vlasti. Stal se řadovým členem strany LA, a znepřátelil si tak činovníky druhé strany BNP. Žádné konkrétní obvinění nedostal, jednou doma ho hledala policie. Všechno ví jen z doslechu, měl s dalšími zabít příslušníka konkurenční strany. Nijak se nebránil; rozhodl se utéct z vlasti a pomoci ekonomicky rodině. Nechce se vracet domů, chce v České republice pracovat a pomoci rodině.
6. Při doplňujícím pohovoru dne 21. 11. 2024 žalobce sdělil, že má ve své zemi politické problémy, je politicky aktivní člen strany LA. Organizoval schůze a demonstrace, aktivně se jich účastnil. Čelí dvěma obviněním; to z vraždy je vykonstruované, stojí za tím opoziční

strana BNP. O obviněních se dozvěděl od příbuzných. Policie ho hledala doma, rozhodl se opustit Bangladéš. Řekli mu, že má hodně nepřátel, kteří ho můžou zbít či i zabít. Jeden policista mu řekl, že mu nemůže garantovat bezpečnost. Členové strany BNP napadli jeho rodinu (v září 2024), což doložil fotkami.

7. Žalovaný si pro účely vydání napadeného rozhodnutí zajistil Informaci Agentury Evropské unie pro azyl, 15. 11. 2024, Bangladéš: Protesty v červenci a srpnu 2024 a jejich dozvuky; Informaci OAMP ze dne 21. 11. 2024, týkající se bezpečnosti a politické situace v Bangladéši, vybraných otázek z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav k listopadu 2024.
8. Žalobce se s podklady rozhodnutí osobně seznámil dne 9. 1. 2025. Doložil lékařskou zprávu o tom, že zaútočili na jeho rodinu.
9. Žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, v němž neshledal naplnění žádaného z azylově relevantních důvodů.

III. Žaloba

10. Včasnou žalobou žalobce napadené rozhodnutí sporuje v jeho plném rozsahu.
11. Žalovaný se s azylovým příběhem žalobce vypořádal zcela nedostatečně. Dle žalovaného se měl žalobce obrátit na státní orgány Bangladéše s žádostí o pomoc. Toto ovšem žalobce učinil a policista mu sdělil, že mu policie nemůže poskytnout ochranu. I rodina žalobce se obrátila na policii, ale žádná pomoc nepřišla.
12. Příslušníci strany BNP se o žalobce nadále zajímají. Žalobce je pronásledován kvůli příslušnosti k politické straně LA, a toto jednání je ze strany státu tolerováno či možná i skrytě podporováno.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
14. V písemném vyjádření nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Vzal v úvahu všechny skutečnosti tvrzené žalobcem a zároveň shromáždil dostupné adekvátní informace o situaci v zemi původu žalobce.
15. Z výpovědi žalobce plyne, že neměl během svého pobytu ve vlasti žádné konkrétní problémy s bangladéšskými státními orgány či bezpečnostními složkami, natož v míře odpovídající mučení či nelidskému a ponižujícímu zacházení či trestání.
16. K obavě z možného odvetného jednání členů strany BNP kvůli jeho členství v bývalé vládní straně LA žalovaný konstatuje, že žalobce má možnost obrátit se s žádostí o pomoc ke státním domovským orgánům. Žalovaný by se zabýval dalším hodnocením vyjádření

žalobce, pouze pokud by mu tyto státní orgány pomoc neposkytly či odmítly, a to po neúspěšném dovolání se k vyšším instancím.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). V přezkumném řízení soudní je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) s přihlédnutím k § 76 s. ř. s.
18. Při posuzování věci měl soud na zřeteli také § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 procedurální směrnice¹ zakotvující povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 posledně uvedeného ustanovení lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje „úplné a *ex nunc* posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/5/EU“.
19. Žaloba je důvodná.
20. Krajský soud předně shrnuje relevantní právní úpravu dopadající na souzenou věc.
21. Podle § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod; b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodů rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
22. Podle § 14a zákona o azylu, se udělí doplňková ochrana cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Podle odst. 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodní nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
23. Ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu pak vymezuje termín „pronásledování“ jako závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany.

obdobná jednání nebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Podle odst. 5 téhož se ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmou rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy, zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo vážnou újmu za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není přechodná a cizinec k ní má přístup. Podle odst. 6 citovaného ustanovení původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgány, strany nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou.

24. Platí ovšem, že původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát (...) není s to odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou. Závěr o tom, zda státní orgány jsou schopny či ochotny zajistit ochranu před pronásledováním či vážnou újmou přitom předpokládá, že žalobce musí učinit relevantní kroky k využití prostředků ochrany. Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že: „*neučinil-li stěžovatel žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že by mu taková ochrana nebyla poskytnuta, případně že by mu sice poskytnuta byla, ale neúčinně*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 6 Azs 8/2003–44). V této souvislosti lze odkázat rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004–41, podle kterého: „*pro to, aby bylo možné shledat absenci ochrany ze strany státu, musel by stěžovatel vyčerpat všechny reálně dostupné prostředky ochrany.*“
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí činí jednoznačný závěr o tom (viz str. 7 napadeného rozhodnutí), že se žalobce v žádném případě neobrátil na policii s žádostí o pomoc. Toto tvrzení ovšem není pravdivé, neboť žalobce při doplňujícím pohovoru uvedl, že po předvolání se dostavil na stanici policie a setkal se s policejním superintendentem. Ten mu sdělil, aby odjel ze země, neboť zde má hodně nepřátel a on mu nemůže ze své pozice garantovat bezpečnost. Žalovaný dále na několika místech svého rozhodnutí tvrdí, že žalobce měl využít mechanismů a prostředků, které mu nabízí právní řád jeho vlasti k jeho ochraně (aniž by je blíže označil). Dle žalovaného se žalobce mohl obrátit s žádostí o pomoc k (blíže nespecifikovaným) státním domovským orgánům.
26. Z obsahu správního spisu, jakož i z odůvodnění napadeného rozhodnutí, ovšem vyplývá, že žalovaný své závěr podpořil toliko dvěma informacemi o zemi původu.
27. První Informace OAMP ze dne 21. 11. 2024 odpovídá v obecné rovině na otázky vztahující se k politické situaci panující v zemi původu žalobce, zmiňuje mezinárodní dokumenty, které Bangladéšská lidová republika ratifikovala, vyjadřuje se k trestu smrti a mučení,

možnostem vycestování a návratu do země, jakož i ke spolupráci s UNHCR, azylovým systémem a aktivním vojenským konfliktům.

28. Uvedený dokument tak jistě nedává odpověď na otázku, kam se mohou občané Bangladéše obrátit, tvrdí-li, že jsou pronásledováni ze strany soukromých osob (v případě žalobce ze strany BNP), resp. že jim hrozí vážná újma ze strany takovýchto osob. Nikterak nedefinuje státní orgány či instituce, které by mohly být občanům nápomocny, jejich strukturu a konkrétní právní nástroje, jimiž tyto orgány disponují, natož pak efektivitu takovým nástrojů.
29. Druhá Informace Agentury Evropské unie pro azyl ze dne 15. 11. 2024 se zaměřuje především na protesty proběhlé v červenci a srpnu 2024 a jejich dozvuky. Cílí na změnu vlády v Bangladéši a popisuje násilí během protestů. Ze zprávy se podává, že dne 4. 10. 2024 prozatímní vláda ustavila pět komisí: pro reformu státní správy, pro reformu boje proti korupci, pro reformu soudnictví, pro reformu volebního systému a pro reformu policie.
30. Ani tato informace však konkrétně neuvádí, kam se mohou občané Bangladéše obrátit, tvrdí-li, že jsou pronásledováni ze strany soukromých osob, resp. že jim hrozí vážná újma ze strany takovýchto osob; nepopisuje strukturu státních orgánů či institucí, které by mohly občanům být nápomocny, mechanismy či právní nástroje, jimiž tyto orgány disponují. Neříká, jak v praxi občanům pomáhají nebo řeší jejich konkrétní podněty.
31. Žalovaný přesto na podkladě právě citovaných zpráv uzavřel, že žalobce má možnost „obrátit se s žádostí o pomoc ke státním domovským orgánům“.
32. Takovéto orgány však žalovaný nikterak neoznačuje. Nepopisuje konkrétní mechanismy a nástroje, jichž mohl žalobce využít. Nehodnotí jejich fungování a efektivitu. Neuvádí, zda žalobce případně disponoval i možnostmi nápravy v případě nečinnosti těchto blíže neoznačených orgánů. Ve zprávách o zemi původu, pokud tedy žalovaný vůbec o ně své úvahy opírá, přitom žádné takové orgány, prostředky, jejich funkce a defektiva zmíněny nejsou.
33. Obsah informací o zemi původu, které si obstaral žalovaný, tak nevyhovuje pro svou irelevantnost a nedostatečnost požadavkům ustálené judikatury, rozuměj požadavkům vymezeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008–71, podle kterého *„informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“* Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani fakt, že žalobce byl se zprávami o poměrech v bengálském jazyce seznámen, přičemž žádné výhrady k jejich obsahu nevznsl.
34. Krajský soud tak přisvědčuje žalobní námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí [srov. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] týkající se neudělení azylu, resp. doplňkové ochrany žalobci. Z jeho odůvodnění není zjištělné, z jakých informací žalovaný čerpal, pokud tvrdil, že by žalobci byla poskytnuta požadovaná ochrana před pronásledováním, resp. hrožící vážnou újmu, místními státními orgány.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

35. Z výše uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.
36. S ohledem na tento závěr krajský soud nevypořádával dále ostatní žalobní námitky.
37. Bude na žalovaném, aby si v navazujícím řízení opatřil adekvátní informace o zemi původu žalobce, z nichž bude zjištěné, jakými mechanismy ochrany Bangladéšská lidová republika disponuje, a přezkoumatelně uvážil, zda v posuzované věci žalobce tyto využil či mohl využít a zda byly způsobilé poskytnout ochranu před tvrzenými potíži z pohledu azylově relevantních důvodů. Žalovaný též učiní přezkoumatelný úsudek o celkové věrohodnosti žalobce a uvěřitelnosti jeho azylového příběhu, při plném respektu k zásadě „v pochybnostech ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu“.
38. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným sodu rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť ač žalobce byl v řízení procesně úspěšný, z obsahu spisu nevyplývá, že mu jakékoli náklady v souvislosti s tímto řízením vznikly.
39. Žalobci soud v řízení o žalobě ustanovil zástupkyní pro řízení advokátku. Té přiznal odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě věci. Výše odměny za jeden úkon právní služby činí částku 4 620 Kč [§ 1 odst. 3, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif)]. Zástupkyní žalobce dále náleží náhrada hotových výdajů v paušální částce 450 Kč podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Advokátka je plátkyní DPH, proto uvedené částky soud zvýšil o náhradu za DPH ve výši 21 %, tj. po zaokrouhlení o 1 065 Kč.
40. Advokátce Mgr. Alici Jeziorské náleží odměna včetně náhrady hotových výdajů a DPH v celkové výši 6 135 Kč. Tato částka jí bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Ostravě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 11. července 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudce